

[Indenrigsministeren.]

overordentlig betænkelig ved at åbne adgang for kommunerne til at fastsætte forskellige grundskyldpromiller alt efter jordens anvendelse. Jeg ville være yderst betænkelig derved, men jeg ville navnlig ikke tro, at det i de tilfælde, det ærede medlem har i tankerne, hvor landbruget i så høj grad er et mindretal, ville få nogen større betydning. Jeg ville ikke tro det. Hvis man skal foretage denne sondring, så bør den nok foretages i lov og ikke ved administration i kommunerne, men jeg erkender, at så kan det ærede medlem med formel ret sige: dér tør ministeren altså ikke stole på det kommunale selvstyre. Dertil vil jeg så blot føje, at jeg er bange for, at vi ville få en sådan forskelsbehandling landet over, at det i sig selv må tale imod en sådan ordning.

Det ærede medlem hr. Thisted Knudsen takker jeg for, at han fremhævede, at hans logik er knivskarp, ellers havde jeg aldrig opdaget det, og når han så siger, at han er pædagog, så må jeg bestride det. I så fald ville min respekt for pædagoger dale under lavmålet.

På ét punkt var det ærede medlem aldeles klar, for det, han sagde nu, var simpelt hen udtryk for forskelsbehandling. Det er landbrugsjorden og gartnerijorden, der skal fritages, medens alt det øvrige, også smedens værksted, skal beskattes. Det er altså forskelsbehandling mellem erhvervene — jeg tror, det har en vis værdi at få det fastslået.

Må jeg dernæst sige til det ærede medlem: forslaget indeholder jo en bestemmelse om den amtskommunale grundskyld, hvorefter staten skal dække, for så vidt landbrugets forrentningsprocent ligger under 4,5; men det vil med andre ord sige, at det er vor opfattelse, at hvis forrentningsprocenten er 4,5 eller overstiger 4,5, må landbruget på lige fod med andre betale ejendoms-skatte.

Endelig vil jeg gerne sige til det ærede medlem — jeg har ikke spor imod at gentage det — at i det øjeblik vi, hvad jeg håber,

inden næste kommunevalg har fået gennemført ændringen af kommunestrukturen og samtidig, hvad jeg anser for nødvendigt, har fået taget stilling til byrdefordelingen mellem stat og kommuner og mellem primær- og sekundærkommuner indbyrdes og i forbindelse hermed naturligvis også til det nye kommunale beskatningsgrundlag, da indgår som en selvfølge de faste skatter i fastlæggelsen af det fremtidige skattegrundlag. Det er helt oplagt. Men jeg gentager: der går øjensynlig en skillelinje her i tinget mellem dem, der principielt mener, at de faste skatter har en varig plads i vor skatte-lovgivning, og dem, der ikke mener det — og jeg tror ikke, at den skillelinje ændres til 1970.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Skytte): Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om erhvervsskattens afløsning i visse kommuner m. v.

(Lovforslaget (nr. 33) findes i tillæg A. sp. 489, fremsættelsen i tidenden sp. 108).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Børge Schmidt: Dengang folkettinget i 1965 for tredje gang behandlede og vedtog at forlænge den midlertidige ordning, der indførtes i 1959, da man vedtog at fiksere Københavns kommunes udligningstilsvare for Frederiksberg og Gentofte og man end-